

отдѣлятъ 5% отъ приходитѣ на училищнитѣ недвижими имоти, които да предаватъ направо на мѣстното читалище;

г) създава се специаленъ читалищенъ налогъ въ размѣръ 1% върху основния размѣръ на прѣжитѣ данъци: поземленъ данѣкъ, данѣкъ върху общия доходъ и данѣкъ върху занятията — който размѣръ се взема отъ размѣра на общинскитѣ врѣхнини върху сжщитѣ данъци. Тоя налогъ ще се събира отъ държавнитѣ бирници въ заселища, кждето има читалище и ще се изразходва така: 90% отъ тоя размѣръ ще се предава отъ държавнитѣ бирници направо на мѣстното читалище, а 10% ще се внасятъ за смѣтка на „Фондъ народни читалища“ при Министерството на народното просвѣщение.

4. Чл. 10 да се видоизмѣни така: всички читалищни имоти, движими и недвижими, не подлежатъ на отчуждение за дългове на когото и да било. Имотитѣ на читалищата, както и тѣхнитѣ приходи, не подлежатъ на облагане съ данъци и каквито и да било такси.

5. Чл. чл. 11 и 12 да се изоставятъ изцѣло.

6. Въ чл. 13 да се изхвърли текстътъ на буква а и замѣни съ следния: а) 10% отъ читалищния налогъ, събиранъ съгласно чл. 8 буква г, забележка втора на тоя членъ, да се изостави като безпредметна.

7. Да се узакони строежътъ на читалищни сгради да става на кооперативои начала и то по сжщия начинъ, както това става съ строежа на училищни сгради.

Следъ като се приключиха дебатитѣ по законопроекта, биде избрана делеция отъ конгреса, която да вржи на г. г. Министритѣ А. Ляпчевъ и Н. Найденовъ резолюцията на конгреса по законопроекта, като сжщата делегация настои предъ тѣхъ да бждатъ взети подъ внимание исканията на конгреса. Бидоха избрани въ нейния съставъ следнитѣ лица: Ст. Аргировъ, проф. Мих. Арnaudовъ, Ячо Хлѣбаровъ, Ник. Вас. Ракитинъ, Найчо Анковъ, В. Класановъ, Ганчо Пѣевъ, Ст. Станчевъ, Цв. Минковъ, В. Орозовъ и Милко Бечевъ.

Презъ 1926 г., тогавашния министъръ на Народното просвѣщение Никола Найденовъ внесе законопроекта за народнитѣ читалища на разглеждане отъ XXI Обикновеното Народно събрание, който бѣ приетъ и гласуванъ отъ сжщото народно събрание, публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 291 отъ 28 мартъ 1927 година. При изготвянето на тоя законъ бѣ взето и мнението на Управителния съветъ на съюза. Представителитѣ на съюза проф. Ив. Д. Шишмановъ, Ст. Аргировъ и В. Класановъ присжтствуваха на разискванията на първо четене и по покана на парламентарната комисия по Министерството на народното просвѣщение взеха участие при разглеждането му отъ сжщата, като изложиха гледището на съюза по него и настояха да се внесатъ нѣкои поправки и добавки въ законопроекта.

Заслугата на уважаемия г. Никола Найденовъ къмъ читалищното дѣло и родната ни култура е много голѣма. Той защити блѣскаво своя законъ въ народното събрание. Въ своята убедителна и пространна речъ той подчертава на нѣколко мѣста, че съ закона цели да създаде редовни и сигурни приходи на читалищата...

„Една отъ най-голѣмитѣ грижи въ подобни случаи, когато се законодателствува, когато се иска да се създадатъ нови институти, каквито сж читалищата, е да се намѣрятъ сигурни източници. И ако законътъ отъ 1920 г. не даде никакъвъ резултатъ, ако този законопроектъ сжщо не би далъ резултатъ, това ще се дължи главно на обстоятелството,